

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 33 (33/99) - 991202

arbetarmakt.com

Innehåll

- WTO:s toppmöte: Fyra dagar för den globala kapitalismen - fyra dagar av protester
- Protestera mot Öcalans dödsdom
- Stäng reaktorn i Tjernobyl för gott
- 30 November: Mot högerextremismen, men för vad?
- Hellre ökat civillkurage än fler poliser
- Förstatliga läkemedelsindustrin under de anställdas kontroll
- Hjälp oss att sprida nyhetsbrevet

WTO:s toppmöte: Fyra dagar för den globala kapitalismen - fyra dagar av protester

Världshandelsorganisationen WTO:s fyra dagar långa toppmöte i Seattle inleddes på tisdagen. På dagordningen står förhandlingarna om hur de 135 länderna ska gå vidare mot full frihet för kapitalet att operera på världsmarknaden; att obehindrat öka sina profiter och exploatera världens resurser och arbetskraft. Så tydligt uttrycks det förstås inte i WTO:s officiella handlingar, men det är innebörden av mötet.

Mötet har redan och kommer att ackompanjeras av protestmöten och andra aktioner från de flera tiotusentals demonstranter som kommit till Seattle. De som rest till Seattle för att protestera ser med rätta WTO som en av de viktigaste försvararna av en orättvis världsordning. En världsordning där 475 individers samlade inkomster idag motsvarar den kombinerade årliga inkomsten för mer än hälften av jordens befolkning!

Men tyvärr är inte de flesta där för att ge ett antikapitalistiskt svar: för en global arbetarstyrd och planerad ekonomi som garanterar att ingen längre skall behöva svälta, förtryckas eller exploateras, en värld där inte längre 30 000 barn dör varje dag till följd av undernäring. En del är där för att presentera sina utopiska lösningar på hur kapitalismen skall civiliseras eller bli mer human, andra som det amerikanska AFL/CIO, LO:s motsvarighet, är där för att försvara sina egna kortsiktiga byråkratiska intressen och tvekar inte att drapera sig i protektionistiska argument.

Även om protesterna utgör en blandad kör där många av svaren är otillräckliga och bygger på reformistiska, protektionistiska eller utopiska föreställningar, är det ändå ett positivt tecken att det är så många som är beredda att protestera istället för att bara passivt stanna hemma. USA:s president Clinton har till och med sett sig tvungen att gå på charmoffensiv och har bokat in möten med representanter för olika - rumsrena förstås - fackförbund och miljöorganisationer. Allt i syfte att "ge den globala ekonomin ett mänskligt ansikte". Hur det nu skall gå till.

Protestera mot Öcalans dödsdom

I förra veckan bekräftades dödsdomen mot den kurdiske PKK-ledaren Abdullah Öcalan av Turkiets högsta appellationsdomstol i huvudstaden Ankara.

Öcalan dömdes i juni till döden för landsförräderi mot den turkiska staten och för att ha orsakat 30.000 människors död under femton års väpnat uppror. Öcalans advokater tänker dock överklaga själva rättegången och dels vända sig till Europadomstolen för mänskliga rättigheter i Strasbourg och begära att den prövar om rättegången mot Öcalan har gått korrekt till.

Pressad av protesterna mot dödsdomen har den turkiske premiärministern Ecevit redan förklarat att Turkiet tänker avvakta domstolens utslag innan landets parlament tar ställning till Öcalans öde. Dessutom har presidenten Süleyman Demirel förklarat att Turkiet kommer att följa Europadomstolens utslag, eftersom landet annars riskerar att uteslutas ur Europarådet.

En process i Strasbourg antas ta minst 18 månader. Om Europadomstolen godkänner processen mot Öcalan blir det turkiska parlamentets tur att ta ställning till om domen skall verkställas. Men det är inte slut med det. Om parlamentet fastställer dödsdomen måste den godkännas av presidenten. Säger Demirel nej måste parlamentet fatta nytt beslut.

Men även om Öcalan i slutändan kommer undan med livet, kommer han sannolikt att hållas i fängsligt förvar av den turkiska staten så länge han lever. Det finns därför ingen anledning att invänta resultatet av det tungrodda juridiska maskineri som nu dragits igång. Kräv att Öcalan omedelbart frigges. Han är en politisk fånge i händerna på en stat som systematiskt diskriminerar kurderna. Kräv att Turkiet respekterar kurdernas rättigheter och upphör med sin kurdfientliga politik.

Stäng reaktorn i Tjernobyl för gott

Hårda protester har mött beslutet om att återstarta Tjernobyls enda fungerande kärnreaktor som varit varit avstängd för reparationer sedan i mitten av året.

Enligt ett avtal mellan Ukraina och G7-länderna skall verket stängas för gott före år 2000, men Ukrainas regering tänker nu driva verket vidare till dess att man får utlovade 10 miljarder kronor från väst för att bygga två nya kärnkraftsreaktorer. Regeringen hävdar dessutom att reaktorn behövs för att klara vinterns energibehov.

Enligt Greenpeace är verket att betrakta som världens farligaste kärnkraftverk. Det hävdar dessutom att Ukraina har överskott på energiproduktion och att den återstartande av de ursprungligen fyra reaktorerna av detta skäl inte behövs.

Det finns dock ingen orsak att chansa. Det var vid kärnkraftverket i Tjenobyl den hittilldags svåraste kärnkraftolyckan inträffade 1986.

Enligt den ukrainska regeringens egna beräkningar har minst 8.000 människor avlidit till följd av olyckan, antingen direkt vid olyckan, i röjningsarbetet eller av cancer och andra sjukdomar på grund av strålskador. Ingen med vettet i behåll vill se en uppreppning av den olyckan. Stäng reaktorn för gott!

30 November: Mot högerextremismen, men för vad?

På flera orter runt om i Sverige genomfördes demonstrationer och manifestationer mot högerextremismen den 30 november. I praktiken har det som en gång varit högerextremisternas speciella mobiliseringsdag blivit en dag för mobilisering mot dem. Det är ett stort steg framåt jämfört med bara för något år sedan då 30 november fortfarande framställdes som extremisternas kraftmätning, och det av samma media som nu pöser av självbelåtenhet över "sitt mod" att avslöja

högerextremisterna - flera år efter att kampen mot dem redan inletts och när en massiv opinion vuxit fram som kräver att något görs.

Men det är knappast något att uppröras över. Så fort en opinion blivit tillräckligt stark kommer det politiska etablissemangen springande för att intyga att de i själva verket är djupt besjälade "miljövänner", "jämlikhetsivrare" eller, som nu, "antifascister" - för att på sätt bättre ta över och länka in protesterna och reaktionerna i den politiska tågordningen igen.

Vad är det egentligen för budskap som förs till torgs av politikerna och deras skrivbiträden på ledarsidorna:

Inte är det att det är årtal av nyliberal politik i form av nedskärningar, försämringar och ohöljd egoism, och av feg eftergivenhet från arbetarrörelsens ledning, som gett upphov till nynazistiska grupper av unga människor som är så främmande inför och fientligt inställda till samhället att de inte drar sig för att gripa till våld.

Nej, det är uppmaningar till uppslutning bakom en "demokrati" som betraktar det som fullständigt normalt att vissa människor kan göra sig stora förmögenheter på andras slit, som aktivt deltar i försvaret av en orättvis världsordning, och som inte tvekar att manipulera och köra över stora opinioner, och där den stora befolkningsmajoriteten har möjlighet - vart fjärde år! - att rösta om vem det är som skall styra landet, men ingen rätt att besluta över sin arbetsplats och vad resultatet av arbetet skall användas till.

Och det är krav på ökade insatser från polisen och åklagarna. Inte uppmaningar till självständig organisering för att jaga ner högerextremisterna i de rätthåll de hör hemma.

Allt detta är naturligtvis ingen tillfällighet utan speglar klassintressena hos dem som för fram dessa ståndpunkter: mot högerextremisterna för demokrati på borgerligt parlamentarisk grund; en demokrati där det är lika tillåtet för fattiga som för rika att sova i portgångarna.

Hellre ökat civilkurage än fler poliser

Ett av de mer ovanliga slagen av manifestationer kunde man se i Stockholm i förra veckan. Då samlades 800 poliser till en manifestation mot neddragningarna inom polisen. Efteråt jobbade dessa poliser gratis i flera timmar med motiveringen att de vill visa hur de tycker verkligheten borde se ut.

Lars Ericsson, ordförande för Polisförbundet Stockholms län diskuterade tillsammans med bland annat Mats Lund, ordförande för Farsor och Morsor på stan, och TCO-ordföranden Sture Nordh under en halvtimme polisens situation. Alla uppe på podiet var ense om att smärtgränsen är nådd. Vi är drygt 1 000 poliser färre än 1994, samtidigt som Stockholms befolkning ökat med 85.000 personer och brottsligheten ökar, förklarade Lars Ericsson för de församlade.

Som exempel nämnde han att kvinnomisshandeln ökat med 15 procent. Vilket var ett något märkligt valt exempel med tanke på att polisen aldrig var speciellt känd för effektiva och kraftfulla insatser för att stävja de mer vildsinta utslagen av det vardagliga kvinnoförtrycket. Tvärtom har ju polisen problem med sexistiska attityder inom sin övervägande manliga personal.

Som socialister tror vi inte på att en ökning av polisen är vägen att stävja vare sig kvinnomisshandel eller annan ökad brottslighet heller för den delen. Det är inte mängden av poliser utan graden av gemenskap, sammanhållning och fungerande social kontroll, kort sagt att någon bryr sig, som avgör graden av brottslighet.

Men ett sådant samhälle kan inte bygga på nyliberalismens egoistiska moral och etik; den kan bara bygga på socialismen.

Förstatliga läkemedelsindustrin under de anställdas kontroll

Kostnaderna för läkemedel blir allt högre samtidigt som konsumtionen stiger, konstaterar en uppmärksammat artikelserie i Dagens Nyheter. Om fem år riskerar läkemedelskonsumtionen kosta 40 miljarder. Mycket hänger naturligtvis samman med den stigande åldern på befolkningen tillsammans med felaktiga kost- och motionsvanor, för att inte tala om de mycket betydande effekterna av att ha tillbringat en stor del av sitt liv i kapitalismens grottekvarn med allt vad det innebär av skador och sjukdomar. Men detta är inte hela förklaringen till de stigande läkemedelskostnaderna. Ett starkt bidragande skäl är läkemedelsindustrins medvetna ansträngningar att mångla ut så mycket läkemedel som möjligt och till så hög profit som möjligt.

Läkemedelsbolagen brukar hävda att den stigande kostnaden för läkemedel beror på att det kostar multum att ta fram nya och effektiva läkemedel. Men det är inte riktigt hela sanningen. Bolagen brukar sällan dra sig för att utnyttja eventuell monopolställning för att hålla priset uppe eller manipulera prisnivåerna genom tusen och en knep.

Att läkemedelskommersen är en mycket lukrativ bransch visas inte minst av det faktum att enbart i Sverige beräknas läkemedelsindustrin satsa runt 1,5 miljarder varje år på information och marknadsföring till svenska läkare. Läkemedelsbolagen håller sig bl a med uppemot 600 kringresande konsulenter som besöker läkare för att få dem att köpa bolagens produkter! Allt detta ingår naturligtvis i priset på läkemedlen.

Så effektiv är marknadsföringen att många läkare och landsting väljer dyrare varianter av läkemedel där billigare finns att tillgå. Som om inte detta vore nog, bidrar läkemedelsindustrins reklamkampanjer också till en betydande överkonsumtion av läkemedel - genom att medvetet vädja till såväl läkares som patienters förhoppningar om pillertrillandets välgörande effekter.

Vår bot för just läkemedelsindustrins girighet är enkel. Driv ut profitintresset ur läkemedelshanteringen. Förstatliga de svenskägda läkemedelsbolagen och deras utlandsägda filialer och slå ihop dem under kontroll av de anställda. Låt en undersökningskommission sammansatt av representanter för de anställda inom läkemedelsindustrin, sjukvården och från patientorganisationer med hjälp av oberoende experter rensa i läkemedelsdjungeln i syfte att båda höja kvalitén och sänka kostnaderna.

Dessa åtgärder löser givetvis inte alla problem, men det är ett stort steg på rätt väg.

Hjälp oss att sprida nyhetsbrevet

Om du delar våra åsikter om kampen mot högerextremismen och andra frågor vi tagit upp, hoppas vi att du vill hjälpa oss att sprida nyhetsbrevet. Ge dina kompisar en prenumeration eller kör ut papperskopior och sätt dem på anslagstavlor och andra ställen där folk samlas. Det är viktigt att vi når så många som möjligt med ett revolutionärt alternativ!